

ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ АГАРНОГО СЕКТОРА У РИНКОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ

*С.С. Озеранська, здобувач вищої освіти групи Б-2/1
обліково-фінансовий факультет, МНАУ*

Сільськогосподарське виробництво є однією з найважливіших ланок агропромислового комплексу, його основним елементом, яке займає важливе місце в економіці України.

Сільське господарство, будучи галуззю матеріального виробництва, вміщує у собі ряд особливостей, що позначаються на його функціонуванні в умовах ринкової економіки. Найперша з них пов'язана з відносною іммобільністю ресурсів. Вона є перешкодою на шляху перерозподілу їх (окрім трудових ресурсів) із сільськогосподарського виробництва в промисловість та інші галузі. Це означає, що дана галузь не бере прямої участі у формуванні середньої норми прибутку між галузями. Теоретично це виглядає так, що при зменшенні доходів у сільському господарстві, яке може мати місце в реальності через зниження цін внаслідок збільшення пропозиції сільськогосподарської продукції, фермери в пошуках вигіднішого бізнесу перерозподілять свої ресурси на користь інших виробництв [1].

Питання функціонування сільського господарства у своїх наукових працях розглядали відомі науковці, серед яких : Андрійчук В. Г. [1], Буряк П. Ю. [2], Аранчій В. І., Чумак В. Д. [3] та ін.

Сучасний стан сільськогосподарських підприємств характеризується вагомим скороченням обсягів фінансових ресурсів і зменшенням розмірів прибутку , що безпосередньо впливає на економічні та виробничі показники їх діяльності. Це визначає необхідність всебічного дослідження проблем фінансування аграрних підприємств, застосування сучасних принципів, підходів, ефективних методів, забезпечення бажаного рівня доходів та інструментів в управлінні підприємствами для фінансування необхідного обсягу витрат.

Фінансові ресурси – це сукупність усіх грошових ресурсів, які надійшли на підприємство за певний період або на певну дату у процесі реалізації продукції , основних і оборотних засобів, видачі зобов'язань та інших [2].

Джерелами формування фінансових ресурсів аграрних підприємств є:

1) внутрішні (фінансовий результат від діяльності; амортизація основних засобів і нематеріальних активів; кошти, що передані до зареєстрованого капіталу (первинна емісія акцій);

2) зовнішні (банківські позички; позабанківські форми отримання позичкових ресурсів; кошти,що отримуються для поповнення зареєстрованого капіталу (додаткова емісія акцій) [3].

Неповне використання природного і виробничого потенціалу в сільському господарстві спричинені також істотними недоліками структури господарського комплексу, соціально-економічними причинами та низьким рівнем забезпеченості матеріально-технічними ресурсами. В Україні продовжує повільно розвиватися машинобудування для потреб аграрної сфери та будівельної індустрії на селі.

Удосконалення технічного і матеріального забезпечення АПК має базуватися на реформуванні відносин власності ремонтно-транспортних і постачальницьких підприємств, створенні розгалуженої мережі

посередницьких підприємств, які знаходяться поблизу своїх споживачів, розвитку прямих зв'язків між споживачами матеріальних і технічних засобів та виробниками. Посередниками на селі мають стати створені на базі суб'єктів підприємницької діяльності технічні центри та універсальні дилерські контори, які візьмуть на себе функції і відповідальність за постачання не тільки нової техніки, а й запасних частин, матеріалів і обладнання, організацію гарантійного ремонту, технічного обслуговування сільськогосподарської техніки впродовж усього періоду її експлуатації, відновлення та продаж частково зношених машин, забезпечення матеріалами відповідно до потрібного асортименту і термінів використання, надання техніки в оренду і прокат, виконання окремих робіт і послуг.

Відповідно до цього і з урахуванням кризового стану фінансово-кредитної системи особливого значення в системі технічного забезпечення галузей АПК набуває лізинг [4].

Державна підтримка сільського господарства в Україні охоплює бюджетне фінансування програм і заходів, які спрямовуються на розвиток галузі, пільговий режим оподаткування, часткову компенсацію процентних ставок за користування кредитами комерційних банків, списання безнадійної заборгованості перед бюджетом. Бюджетні кошти необхідні для підтримки процесу розширеного відтворення в сільському господарстві; для стримування інфляційних процесів і захисту інтересів споживачів сільськогосподарської продукції.

Отже, фінансування розвитку аграрного сектора в умовах глобалізації здатне підвищити конкурентоспроможність за рахунок збільшення експортного потенціалу вітчизняних виробників сільськогосподарської продукції, а також шляхом формування дієвої інфраструктури аграрного ринку і забезпечення розширеного доступу виробників до організованих каналів збуту сільськогосподарської продукції.

Література:

1. Економіка аграрних підприємств Андрійчук В. Г. Підручник. 2-ге вид., доп. і перероблене. К.: *КНЕУ*. 2002. 624 с.

2. Буряк П. Ю Формування і надання інформації про фінансові ресурси підприємств. *Фінанси України*. 2007. № 10. С. 123-129.
3. Фінанси підприємств Аранчій В.І., Чумак В.Д., Бражник Л.В. Навч. посібник. 2-ге вид., розш. та доповн. *Полтава*: РВ ПДАА. 2018. 347 с.
4. Основи підприємницької діяльності та агробізнесу. К.: *Вища освіта*. 2002. 398 с.

**Науковий керівник – Мікуляк К. А.,
асистент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Миколаївський національний аграрний університет**